Ч. 179. Четвер 26 (13) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До парляментарної ситуациї. — Кретийска справа. — Іспанці в Марокку.

З Відня доносять: Президент кабінету, бар. Бінерт вертає 1 або 2 вересня до Відня і зараз, а найдальше дня 4 вересня розпічнуть ся ческо-німецкі переговори. Зразу будуть вести ся переговори з обома ґрупами ческого сойму, а ціла акция буде держана в границях справ народних з виключенем партийно-політичних моментів. Коли би конференция з поодинокими ґрупами виказала успіхи, то буде скликана конференция інтересованих сторін. В акциї тій бере участь як ческа більша посілість так і німецко-ліберальна. В виду заяви цісаря, курия більшої посілости постановила взяти чинну участь в полагодженю межинародних спорів.

Християньско-суспільна кореспонденция „Австрия" в статі о ситуациї пише, що справа зроблення парляменту здібним до роботи, перетворює ся щораз більше в справу єствованя парляментаризму в Австриї. Дальше пише згадана кореспонденция, що неможливим єсть утворене чисто парляментарного кабінету, бо Корона не думає рішучо віддавати теки превеса кабінету і теки справ заграничних кому иншому, як лиш урядникови. Утворене лиш особистої коалициї уважає кореспонденция за зовсім виключене, бо Корона на то ніколи не згодить ся.

В двірских кругах говорять, що наслідник престола архікн. Франц Фердинанд, котрий бере щораз живійшу участь в справах політичних, єсть противним наглим змінам кабінетів і твореню щораз нових міністрів емеритів. Він єсть за реконструкциєю кабінету бар. Бінерта або за покликанем нового кабінету до керми лиш на случай, коли би зміна та давала запоруку, що новий кабінет з'уміє удержати ся довше, а не уступить знов за кілька місяців. З тим становищем архікнязя мусять числити ся парляментарні партиї.

Віденьскі часописи доносять також, що на послідній авдиенциї бар. Бінерта у цісаря, бар. Бінерт предложив цісареви також справу скликаня спільних делеґаций і новий фінансовий плян правительства.

Як поправді стоїть тепер справа кретийска, з надходячих просто собі противних вістий трудно собі тепер виробити докладне поняте. Римский дописуватель віденьскої „N. fr. Presse" розмавляв з тамошним грецким послом, котрий представив єму обширно кретийску справу і запримітив, що хвилево справа та єсть зовсім залагоджена. Розуміє ся, в будучности не дадуть ся уникнути запутанини і варто би розважити, чи не було би вказаним предложити Туреччині грошевого відшкодованя за то, що она зрекла би ся прав до Крети. — Через Берлин знов наспіла вість, що заворушене на Креті прибирає щораз більші розміри. По усуненю грецкої фляґи з кріпости винішено єї на всіх будинках публичних а в виду того справи кретийскої не можна уважати за залагоджену.

Положене іспаньского войска в Африці має бути після вістий, які одержала від свого кореспондента льондоньска „Daily Telegraph" дуже критичне:

Іспаньскі політики після згаданої ґазети вислали туди войско лиш як би для шуканя якоїсь пригоди, бо навіть як би оно й осягнуло свою ціль, то успіхи єго були би так малі, що не мали би ніякого політичного або воєнного значіня або хиба лиш дуже малий. Від 27 липня, коли то Марокканці знищили бриґаду ґенерала Пінти, змушено войско сидіти безчинно поза валами укріплень коло Мелілї. Щоби сей ряд і поодинокы позициї укріплень удержати, треба що найменше 40.000 мужа підчас коли дальших 2000 мужа мусять стеречи довозу провіянту. До властивої цїли, до здобутя краю лишає ся Іспанцям всего лиш 10.000 мужа, отже так мала сила, що они нічого вдіяти не можуть, бо щоби сей край очистити з єго войовничих жителів треба би ужити хиба півміліонової армії. Кабілї по страшній поражці Іспанців дня 27 липня вислали тисячі здобутих уніформів, оружие і сїдла а навіть взятих

Шеста пушка.

Воєнна історня. З німецкого — А. Борума.

(Дальше).

По сто першім вистрілї станули всі вояки на команду „Позір!" і при звуках ґенерального маршу, який заграла музика, спрезентували добутими шаблями. Тим закінчила ся войскова парада, а оберляйтнант Гавер пішов до шестої пушки.

— Виймити набій! — приказав він.

Довгу щітку від пушок, на котрої кінци був загнений зелізний гак, всунено до пушки і обкручено кілька разів в один і другий бік. Коли єї опісля витягнено, висунув ся за нею і зовсім ненарушений патрон. Се був доказ, що мусить ще щось бути в пушці, а всунена ще раз гарматна щітка витягнула відтак вдушений і трохи від брандаї спалений папір, в котрім були — дві країньскі ковбаски. Одна з них була вже навіть надкушена.

— А я не казав? Таж то виразно пахло вудженниною! — говорив феєрверкер, величаючись тим, що вгадав.

Оберляйтнант завірив ся своїм строгим службовим лицем. — Чи ревідував він пушку перед набиванем, як то приказує припис? — спитав він звертаючись до старшого канонїра.

Той мусів признати ся, що не зробив того, бо пушку перед тим обмито, витерто і вичищено, а він не міг припускати, що там в середині щось знайде ся. Ковбаски міг там хтось упхати лиш в тім короткім часї, коли они пішли на обід.

— Справа буде розслїджена — сказав оберляйтнант до старшого канонїра — і він дістане за то, що недбало обходить ся з пушкою, чотирнайцять днів, а вся проча обслуга вісім днів касарняка. Кару розпічнете завтра, бо нинїшний день не хочу вам зіпсувати.

Оберляйтнант мимо свого справедливого гніву нетерпеливив ся, бо вже видів, що вертає єго післанець Проґінар.

Роздразнений пішов против него і вирвав єму з руки лист, котрий він єму наставив. Отворивши борзо куверту, прочитав лиш слова: „Ожидаємо вас о осьмій годині вечером".

Щасливий усьміх окрасив нараз єго лице і в радости свого серця сягнув до кишені, щоби післанця, котрий приніс єму таку веселу звістку, обдарувати щедрим напивним.

Але той стояв перед ним як справдешний образ найсумнійшої нужди, обави і перепудженя на лици. Бідачиско артилерист, в тім короткім часї, коли офіцир читав тих кілька слів, глянув на шесту пушку і обслугу коло неї, а перепуджені лиця, єго красні ковбаски, котрі якраз капраль коштував, чи они дадуть ся ще їсти, поучили єго достаточно о тім, що стало ся і він яко честний і відважний вояк постановив зараз ділати.

— Пане оберляйтнант — відозвав ся він і не хотів взяти наставлених єму паперових десять крайцарів — мельдую покірно, то я зробив.

— Що він зробив?

— То мої країньскі ковбаски. То я їх упхав в пушку, коли нараз затрубили на алярм. Я був так дуже змішаний. Прошу дуже мені вибачити.

А Гавер прибрав знову міну офіцира в службі. — Отже то він наробив такої ганьби батериї перед цїлою монархією! Чи знає він, що за то належить ся? Солених двайцять пять — ті єго не минуть! Поки що арешт. Завтра при рапорті дальше!

Офіцир сїв на коня і почвалував як розгніваний божок лишаючи бідного Проґінара з дуже сумними думками. Не досить того, що стратив свої смачні країньскі ковбаски, що від покараної обслуги міг сподївати ся болючих докорів — ні ще ждала єго і тота ганьба, що мав дїстати двайцять пять буків!

Ой Тоско, коби ти була знала, що ти наробиш своїм дарунком!

в неволю вояків і офіцирів в глубину краю, щоби тими трофеями і жертвами своєї побіди заохотити Марокканців до сьвятої війни.

Новинки.

Львів, дня 25-го серпня 1909

— Державні іспити для кандидатів на лісових господарів розпічнуть ся дня 7 вересня с.р. а іспити для технічних помічників при лісовій службі дня 10 вересня у Львові і в Перемишли.

— Новий консуль російский у Львові. W. Ztg. оповіщує: Дипльом именуючий російского радника державного Николая Данілова ґенеральним консулем російским у Львові одержав цісарске exequatur.

— Філія руск. Тов. педаґ. в Рогатині подає до відомости: Вписи до приватної рускої ґімназиї в Рогатині, а именно до I, II і III кл. відбудуть ся дня 30, 31 серпня і 1 вересня с. р. в годинах від 9—12 рано і від 3—5 по полудни в льокали „Рускої Бурси". Вступні іспити і евентуально доповняючі відбудуть ся дня 1 і 2 вересня. — Потрібно буде предложити сьвідоцтво шкільне з послідного року, метрику уродженя і сьвідоцтво щіпленої віспи. В тім часі буде ся ще додатково приймати зголошеня до бурси, о скільло стане місця.

— В новоотвореній бурсї реміснично-промисловій в Коломиї при тамошній філії „Просьвіти" знайде приміщене около 15 питомців, учеників місцевих фахових шкіл (деревного промислу, гончарскої і шевскої школи) евентуально і инших фахів. Услівя принятя: місячна доплата 15 К готівкою, зглядно в натураліях (по можности будуть два місця безплатні). Влизші вказівки подасть устно або письменно член Виділу філії п. Іван Петришин в канцеляриї Товариства в „Народнім Домі II поверх — що дня від 9—11 год. рано. Подання належить вносити на руки сего ж члена або почтою ул. Замкова ч. 300. — Записи до повисших шкіл відбувають ся від 1—4 вересня. Вимагає ся найменше укінченої 4 кляси народної школи і скінченого 13 року житя.

— Дрібні вісти. „Діло" в приватній депеши з Відня подало вчера таку звістку: Найвисший трибунал судовий орік як остання інстанция, що общество „Русскій Народний Домъ" не має титулу правного до інтабульованя на свою власність майна фондациї „Народного Дому", жертвовано Цїсарем Русинам м. Львова. — Начальна управа міжнародного лїкарского конґресу що відбуде ся в Будапешті в днях від 29 серпня до 4 вересня с. р. признала лїкарям Українцям окреме місце яко национальній секциї україньскій, котру яко таку вписано в офіцияльній публикациї конґресовій по при секциї инших народностий. Виїзд учасників наступить в пятницю сего тиждня о 7 год. вечером з двірця у Львові через Стрий-Лавочне. Інформаций уділяє секретар комітету др. Т. Гвоздецкий, Липиця долішна. — В копальнях вугля коло Кракова, в Серши, Тенчинку і Кршу застрайкувало около 2.000 робітників, які жадають висшої платні і скороченя дня праці. На місце страйку прибуло з Кракова військо. — В Рогатині „на Перевівці" відбуде ся дня 29 с м. о 1 год. з полудня народний фестин заходом „Просьвітного Кружка". Вступ 1 К для інтелїґенциї а 20 с. для міщан. — Петрови Урбанови, начальникови громади Малехова, вкрадено онодги в Ринку книжочку гал. каси ощадности на 800 К. — Золотий перстїнь, котрий золотар С.Крох відобрав від двох 13 лїтних хлопців, котрі хотїли ему его продати кажучи, що знайшли его на гостинци, ведучім до Брухович, може властитель відобрати на поліциї

— Замасковані злодії, специялісти від диямантів, попали ся минувшої неділї в руки льондоньскої поліциї. В послїднім тиждни було в Льондонї так богато крадежий всїляких дорогоцїнностий в Льондонї, що поліция зачала здогадувати ся, що має дїло з цїлою добре зорґанізованою ватагою злодіїв специялістів від дорогоцїнностий. Та й не помилила ся, але лиш щасливий случай, чи радше обачність фіякерского візника помогла їй часть тої ватаги зловити. До склепу звістної сьвітової фірми ювілєрскої Маппін і Веббс, положеної в самім осередку Льондону добула ся в само полудне, коли всюди довкола панувала як найбільша тишина, ватага злодіїв мимо того, що в склепі був сторож. Злодії були замасковані, мали на ногах тихолази, щоби не чути було їх кроків, а на руках рукавички, щоби з пальців не поробили ся де відбитки. Сторож їх не видів; він якраз прилагодив собі був обід і сїв коло зелїзної каси обідати, коли нараз хтось вдарив его ззаду по голові так сильно, що він стратив память. Вломники привязали его відтак до крісла і заткали ему рот так, що він міг лиш дихати, але не міг кричати, а відтак взяли ся забирати всїлякі дорогоцїнности та напихати ними свої кишенї. При тім уважали на то, щоби не брати таких річий, котрі могли би були з кишень виставати або занадто їх здувати. Тимчасом візник дорожкарский, що стояв недалеко склепу, зачув, що там в серединї хтось порає ся: то впало ему в очи і він дав знати полїцаєви на улици, котрий привів зараз цїлий відділ поліцаїв і тайних аґентів. Часть поліцаїв обступила просторий льокаль фірми, а друга часть під проводом інспектора детективів впала до склепу де застала аж 5 замаскованих вломників і всїх зараз арештовала. Сторожа відвезено до шпиталю, де він аж около 10 год. вечером відзискав знову память. Він каже, що вломників було аж 10, а всї були дуже елеґантно поубирані. Відобрані вломникам вкрадені дорогоцїнности, майже лиш самі дияманти представляли вартість 175.000 К. Льондоньска поліция есть того переконаня, що арештувала часть добре зорґанізованої ватаги межинародних вломників, котрі обкрадають лиш ювілєрські склепи.

— В краєвій молочарскій школї в Ряшеві (на Старомістю) починає ся з днем 16-го вересня 1909 р. а) десятимісячний молочарский (масларский) курс і б) однорічний сиркарский курс. Кандидати, що старати-муть ся о принятє на молочарский (масларский) курс, мають внести подане до дирекциї школи найпізнїйше до 31. серпня і долучити: 1) метрику на доказ, що скінчили 18. рік житя, 2) сьвідоцтво покінченя з добрим поступом бодай народної школи, 3) сьвідоцтво здоровля, 4) сьвідоцтво моральности, 5) сьвідоцтво найменше шестимісячної безперерывної практики молочарскої в однім із знаних в краю або за границею молочарень з рухом ручним або паровим, 6) призвіл родителів, 7) сьвідоцтво убожества (в разі стараня о принятє на кошт із краєвих фондів). Для кандидатів, що старати-муть ся о принятє на сиркарский курс у характері звичайних учеників ставить ся ті самі умови як для кандидатів на масларский курс, з тою тільки ріжницею, що мусять виказати ся сьвідоцтвом найменше річної молочарскої практики і то або як самостійні управителї молочарень (масларень) або бодай як практиканти в сирівнї, що виробляє тверді і мягкі сири. Приняті кандидати візвані дирекциєю до прибутя до школи піддадуть ся вступному іспитови (вимоги з четвертої кляси народної школи) з котрого управитель осудить, чи кандидат буде міг користати з науки. Принятим, звичайним ученикам уділяє ся науки безплатно. За цїле удержане (харч і мешкане) в заведеню платять ученики-масларі до шкільної каси оплату в квоті 300 К, а ученики-сиркарі 360 К. Убогих учеників може краєвий виділ звільнити від оплати в цїлости або в части. Крім звичайних учеників можуть бути приняті на молочарский і сироварский курс надзвичайні ученики, що викажуть ся умовами поданими під 1—4 і 6. Але сї удержують ся своїм коштом і платять до шкільної каси за науку 24 К місячно. Увільнене надзвичайних учеників від оплати може краєвий виділ запорядити, коли кандидати викажуть ся умовами поданими під 5—7, і як віднесати-муть ся до всїх шкільних приписів так що до захованя як і в пильности у всїх занятях.

— Катастрофи. Арґентиньский пароход „Колюмбія", що плив до Монтевідео наїхав на нїмецкий пароход, що робив місцеву службу саме при входї до порту в Монтевідео і розбив ся. Утопило ся около 300 осіб, переважно жінок і дїтий. Лиш не богато подорожних могло вирятувати ся. Капітан корабля хотів відобрати собі житє, але тому перешкоджено. Нїмецкий пароход „Шлезіен" есть значно ушкоджений. Нещасливі, котрих стрітила така страшна судьба, були то по найбільшій части подорожні, що вибрались були на прогульку до Монтевідео. — Про вибух ґазівнї в Женеві доносять нинї: Праця на місци вибуху тревала через цїлу вчерашну ніч. Загальне число убитих виносить 13, між ними є 3 інжинери, 1 діловодець, 9 робітників. Межи убитими находить ся також інжинер Партвіль, котрий в хвили вибуху оглядав фабрику. Здогадують ся, що вибух настав підчас пробованя малого ґазометра.

2.

Вдовиця по президенті суду краєвого, пані Яґльо допильновувала накриваня стола, котрим займала ся її донька Драґіка. Поправдї була то робота покоєвої Тоски, котра червона як грань від того що дуже борзо ішла, лише що надійшла і взя ся зараз до дальшої роботи.

— Нехай п і не гнїваєть ся на мене, що я трохи прип ила ся. На улици так богато людий, кажу , що в Ляксенбургї [1]) щось стало ся — зачал она оправдувати ся.

— Добре, добре — лиш накривай до обіду — напоминала пані Яґльо. Відтак обернула ся до доньки і відозвала ся: Може вже нинї рішить ся твій заклад з оберляйтнантом Гавером. О що ви по правдї заложили ся?

— Або я знаю! — сказала на то панна Драґіка, розкішна білявка з червоними як ягоди губами і синими очима. — Ми поправдї о ніщо не умовили ся. Впрочім я на певно виграю.

— Хибаж ти така певна того?

Драґіка здвигнула плечима. В приступі занадто доброго гумору она заложила ся була з оберляйтнантом Гавером, котрий зачисляв ся до приятелів дому і аж тепер, коли допитливі очи матери на нїй спочили, прийшло їй на гадку, чи може не зробила она чого не розважного.

— А як він тепер зажадає твоєї руки?

Драґіка спаленїла цїла, припала відтак до матери, стала її цїлувати і стискати з цїлої сили і шептала щось, з чого годї було дорозуміти ся, що она говорить.

— Я собі зараз гадала, що до того прийде а моя доня готова ще мене на старість покинути! — І матір-добряга зачала свою доню пестити а по її голосї можна було пізнати, що пані Яґльо таки не від того було, щоби то так дійстно закінчило ся.

Аж ось увійшла Тоска з якимсь листом. То якийсь вояк приніс его і жде на відповідь.

Драґіка взяла лист, в котрім було лиш отсих кілька слів: „Ви виграли заклад — наслїдник престола!"

— Щож сказати тому воякови? — спитала Тоска, котра очевидно хотїла вийти до сїний до сего канонїра.

— Найлїпше запросім его на нинї вечерним — порішила матїр і написала той коротенький лист, котрий оберляйтнант дістав по скінченю повитального стріляня.

Мимо веселої подїї, котра зворушила була уми всїх, минув нинї обід якось в неконче веселім настрою. Кожда з обох женщин старала ся удавати веселу але не порушувати зовсїм того предмету, котрий обом очевидно лежав найблизше на серци.

Так минула була може година, коли Тоска з плачем увійшла до комнати. Заходячись від плачу розповіла она, що якийсь канонїр приніс їй якраз вість, що її милого засудили на двайцять пять буків. А то она всему тому винна а коли паньство їй не поможуть, то она кине ся в ріку Люблянку і смерть собі зробить, бо такої ганьби она не може пережити. Наконець впала Драґіцї до ніг. — Прошу вас дуже, ратуйте мого бідного Проґінара від тої страшної кари, попросіть о то оберляйтнанта Гавера, ви прецї потребуєте лиш оком рушити а він все для вас зробить!

(Дальше буде).

---

[1]) Коло Відня, де есть цїсарска палата, замок, де уродив ся був архікн. Рудольф.

— **Управнення середних шкіл.** В Австриї є тепер чотири роди середних шкіл: гуманістична ґімназия (з латиною і грекою, як головними предметами); реальна ґімназия (з латиною від першої кляси, а з другою побіч викладової новітною мовою на місце греки); реформована ґімназия реальна з низшою реальною школою як основою, коли висші кляси творять, нібм реальну ґімназию з латиною від пятої кляси; вкінци висша реальна ґімназия. До них приходить ще висша реальна ґімназия в Течені. Она складає ся з реальної ґімназиї давної форми на низшім і з чотирох кляс на висшім степени. На взорець сеї мають небаром такі ґімназиї повстати й в инших містах. Управильнюючи питане управнення учеників вичислених чотирох, взглядно пяти типів, управа просьвіти мала на оці однопільність що до сего, щоби они однаково управнювали до переходу до висших наукових заведень. Отже сьвідоцтва нових типів середних шкіл уважає ся під певними точно означеними услівями як рівно важні з сьвідоцтвами ґімназий та реальних шкіл давного типу. Передовсім однак треба замітити, що абсольвенти реальної ґімназиї можуть користати з студий на правничім виділі, на медичнім виділі, а також із деяких студий на фільософічнім виділі, а безусловно отворена для них політехніка і академія ветеринариї. Майже ті самі управнення мають абсольвенти реальної ґімназиї, щоб однак осягнути право вчащати на політехніку, мусять перше виказати ся знанем ґеометричних рисунків, а коли запишуть ся до рільничої академиї (Hochschule für Bodenkultur) обовязані до вчащаня через один піврік на виклади описової ґеометриї. В звязи з управильненем управнень унормовано також питане допусканя абсольвентів реальних шкіл до студий університетских. Зложенем іспиту з латини й пропедевтики фільософії осягають они тепер права, які мають абсольвенти реальних ґімназий. Колиж зложать ще іспит із греки, то має ся їх трактувати на рівні з абсольвентами гуманїстичної ґімназиї. Ось так представляють ся в загальних зачерках теперішне вподрядковане середних шкіл. Ученик реальної школи може вже тепер по четвертім році перейти без яких небудь іспитів до висших кляс до реформованої ґімназиї й так отворити собі вступ на університет. Крім сего абсольвентови якої небудь середної школи отвертий тепер доступ до всіляких висших наукових заведень, бо жадані доповняючі іспити в порівнаню з давними значно упрощені, так що не справлять надмірних трудностий молодіжи в літах 18—20. Важні сї управнення середних шкіл і тим що молодець не потребує собі вибирати званя вчаснїйше як перед 14 або 15 р., як се було доси і що ученик має нагоду вибирати собі після вподоби й одвітно до замилованя сей шлях приготовляючого образованя, який єму найбільше до вутру.

— **Дерево на топливо з лїсів державних.** Дирекция лісів і домен державних подає до відомости, що цілий запас дерева на топливо, який лишив ся по покритю зобовязань контрактових і потреб складів дерева у Львові, Станиславові і Городенцї призначила до висилки в безлісні сторони до повітів в Чорткові, Гусятині, Рогатині, Теребовли, Тернополи, Бучачи, Скалатї, Борщеві, Заліщиках, Збаражи, Перемишли, Ярославі, Добромили і Чесанові. Дирекция віднесла ся також за посередництвом дирекций зелїзниць у Львові і Станиславові до міністерства зелїзниць о признане рефакций для перевозу топлива до згаданих 14 повітів, а рівночасно знизила значно ціни того топлива, однак з тим застереженем, що знижка цін буде відносити ся лиш до топлива призначеного для покритя потреб найбіднїйшого населеня.

— **Огні.** В понеділок около 11 год. перед полуднем займила ся в Грималові з невідомої причини стирта соломи на фільварку гр. Пінїньского, а огонь при сильнім вітрі обняв в одній хвили цілу стодолу, а звідси перекинув ся на доми, положені по другій стороні ставу в селі Підлісю, де згоріло 13 загород селяньских зі всім добутком. Загальна шкода виносить около 30.000 корон, а потерпіли передовсім найбіднїйші люди зарібники, котрі стратили все що мали. З погорільців лиш сімох було обезпечених по части в „Днїстрі", по части в краківскім товаристві. — З Кременчуґа, в Росиї наспіла нині вість: Від вчера стоїть місто в огни. Доси згоріли три части міста, два тартаки і 10 величезних складів будівельного дерева. Звиш 1000 родин осталось без криші. Страти доходять вже до трох міліонів рублів. — Дня 23 с. м. о 9-ій год. рано вибух в Станиславові огонь в домі ул. Сапіжиньска ч. 45, а від него займили ся при сильнім вітрі ще й сусідні доми і згоріли до тла. Шкода виносить около 50.000 К. Підчас пожежі офіциял судовий п. Венед. Деґенштін вилратував з горіючого дому троє малих дітий.

Телеґрами.

Смоленьск 25 серпня. До могилївскої ґубернії вислано відділ стражників в цїли погонї за розбишаками. Сторожа окружила криївку бандитів в густім лісі. Бандити боронять ся завзято і зранили вистрілами з мавзерів двох стражників.

Монтевідео 25 серпня. Корабель „Колюмбія" затонув в 5 мінут по стовкненю з німецким. З женщин уратовано лиш 3. Мимо опіки, якою окружено виратованих, згинуло ще 7 осіб, між тими троє дітий. З моря все ще виловлюють трупи.

Нариж 25 серпня. „Temps" доносить з Константинополя, що вел. везир сподїває ся наклонити султана, щоби той віддав візиту цареви в Петербурзі, куди він з султаном поїде.

Могилїв 25 серпня. Підчас погонї за бандитами братями Метиславскими убито: лїсничого, властителя більшої посїлости Белановича, і одного стражника; зранені другий стражник і один з бандитів.

Сиєна 25 серпня. Після пізнїйших донесень землетрясене в Буонконвенто наробило значної шкоди. Одна особа згинула, кілька єсть ранених. В Сан Льоренцо майже всї доми або завалили ся або суть тяжко ушкоджені. Богато осіб єсть ранених.

Піомбіно (напроти острова Ельби) 25 серпня. О 1 год. 25 мін. дало ся тут почути сильне трясене землї, котре в 3 мінут опісля повторило ся. Люди повтїкали з домів.

Цїна збіжа у Львові.

дня 25 серпня:

Ціна з коронах за 50 кільо у Львові.			
Пшениця	12·30	до	12·60
Жито	9·20	до	9·50
Овес	10·—	до	10·30
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Тисяч порад для всіх містить в собі часоп. „Добрі Ради" ще можна получити 10 річн. по 1·50 кор. а всї разом за 10 кор., Ів Даниленич, Стрілецкий Кут (Буковина)

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, **5·40**, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче".

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
" 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
" 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·$\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{39}}$, $11^{\underline{33}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
" 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
" 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

СТ. СОКОЛОВСКОГО

Головна аґенция дневників

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приимае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може приимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).